

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 6Csr/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216214208
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Lengyelová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2216214208.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Erikou Lengyelovou v právnej veci žalobcu: E. W., R.. XX.XX.XXXX, T. D. I. B. Č.. XXX/X, XXX XX V. - V. I. proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje Rozhodcovský rozsudok sp.zn. 362/09/15 zo dňa 08.08.2016 vydaný Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava vydaný v konaní pred rozhodcom Mgr. Miroslavom Semancom v právnej veci žalobcu PROF CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752 proti žalovanej E. W., R.. XX.XX.XXXX, T. D. I. B. XXX/X, XXX XX V. - V. I. o zaplatenie 1.910,20 € s príslušenstvom v celom rozsahu.

II. Žalobcoví sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou zo dňa 19.09.2016 sa domáhala na tunajšom súde zrušenia rozhodcovského rozsudku a to Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov z.z. p.o. so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava zo dňa 08.08.2016 pod sp.zn. 362/09/15 v právnej veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o., Bratislava proti žalobkyni ako žalovanej o zaplatenie 1.910,20 € s príslušenstvom a súčasne navrhla povoliť odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodcovského rozsudku do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

2. Súd uznesením 6Csr/1/2016-9 návrh žalobkyne na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku zamietol a to s poukazom na § 46 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, v zmysle ktorého doručený rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa ods. 1 a ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Citované uznesenie nadobudlo právoplatnosť 24.11.2016.

3. Žalobkyňa žalobu odôvodnila skutkovo tým, že rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 a je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy ako aj z dôvodu uvedeného v § 45 ods. 1 písm. i) zákona č. 335/2014 Z.z. a to síce, že rozhodcovský rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecných záväzných predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu (v rozpore s § 53 OZ, so zákonom č. 266/2005 Z.z., zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov). Presné porušenie citovaných ustanovení zákona však žalobkyňa v žalobe presne nevymedzila, presne neuviedla, k akému porušeniu malo dôjsť s poukazom na vyššie citované ustanovenia zákona. Poukázala na to, že rozhodcovský rozsudok je nezákonný, nakoľko rozhodcovské konanie v rámci ktorého bol vydaný, trpí vadou absencie

právomoci arbitrážneho súdu z dôvodu, že rozhodcovská zmluva ktorú mala 04.02.2014 podpísať, je podľa § 37 ods. 1 OZ ako neurčitý právny úkon neplatná. Pri jej podpísaní nemala možnosť skutočne sa oboznámiť s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu. Zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (v žalobe neuviedla, ktoré náležitosti neobsahuje), obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky (opäť v žalobe žalobkyňa neuviedla, ktoré zmluvné podmienky považuje za neprijateľné), nie je v súlade s § 53 OZ.

4. Žalobkyňa tvrdí, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.02.2014 zaväzuje plniť nezákonnú zmluvnú pokutu, obsahuje neprimerane vysoké úroky z úveru, neprimerane vysokú ročnú priemernú mieru nákladov (RPMN). Uvádza to nezrozumiteľným, nejasným a mätúcim spôsobom.)Samotná zmluva je formulárovou zmluvou vopred pripravenou žalovaným, jej obsah v skutočnosti nemala možnosť žalobkyňa ovplyvniť, najmä o sankčnom mechanizme ktorý ani nemôže byť pre priemerného spotrebiteľa zrozumiteľný a určitý. Keď žalobkyňa podpisovala zmluvu o revolvingovom úvere, žalovaný trval na tom, aby podpísala aj ďalšiu zmluvu (rozhodcovskú), ktorej znenie bolo vopred pripravené a v žiadnom prípade nemohla ovplyvniť jej obsah, ktorému ani nemohla vzhľadom na svoje vzdelanie porozumieť.

5. Žalovaný sa vyjadril dňa 18.04.2017 a žalobu žiadal v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že rozhodcovská zmluva nikdy nebola podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, žalobkyňa teda mohla nepristúpiť na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, resp. aj jednostranne dosiahnuť zánik takejto dohody a to v oboch prípadoch bez vplyvu na uzavretie resp. existenciu hlavnej zmluvy o revolvingovom úvere. Je nesporné, že vlastným úkonom mohla žalobkyňa ovplyvniť vznik a existenciu rozhodcovskej zmluvy a teda aj obsah vzájomného vzťahu so žalovaným. Rozhodcovská zmluva so žalobkyňou má teda charakter individuálneho ustanovenia. Tvrdenia žalobkyne o tom, že rozhodcovská zmluva je neurčitá je vecne nesprávne predovšetkým z dôvodu, že čl. 3 rozhodcovskej zmluvy presne identifikuje zmluvu o revolvingovom úvere na ktorú sa rozhodcovská zmluva vzťahuje. Neobstojí podľa žalovaného ani námietka nemožnosti oboznámenia sa s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu, nakoľko táto objektívne jestvovala ako v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, tak aj v čase začatia spotrebiteľského rozhodcovského konania. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy bola k obdobiu uzatvorenia zmluvy, teda 04.02.2012 upravená v zmysle ust. § 53 ods. 6 OZ, podľa ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Obvyklou odplatou vzhľadom na spôsob jej určovania v korelácii s tým, že ide o odplatu na finančnom trhu (nie na bankovom trhu), je práve hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií SR. Tá bola pre zmluvu vo výške 45,94% dohodnutá a odplata v zmluve priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala. Za podstatné prevýšenie by bolo možné považovať odklon od priemernej sadzby o 25 až 27%. Žalovaný preto v celom rozsahu žalobu žiadal zamietnuť.

6. Súd prvej inštancie rozsudkom 6Csr/1/2016-64 zo dňa 19.04.2018 žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 3 ods. 1,2,3,5,6, § 12 zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, § 45 ods. 1, § 46 ods. 1, § 123 ods. 1 písm. h) zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní s použitím § 2 ods. 3 a 4 zákona č. 200/2011 Z.z. o obchodnom vestníku, pričom na náhradu trov konania aplikoval ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP.

7. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že žalovaný dňa 07.09.2015 podal žalobu na Slovenskom arbitrážnom súde, Križna 56 v Bratislave o zaplatenie pohľadávky vo výške 1.910,20 € s príslušenstvom. V žalobe poukázal na to, že so žalovaným uzatvoril zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 1.320,-€ ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 42 mesačných splátkach vrátane úrokov vo výške 70,72 €, v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Vzhľadom k tomu, že žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátky o viac ako 3 mesiace, bolo jej doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 OZ a žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Keďže žalovaná svoj záväzok nesplnila navrhol, aby rozhodca vydal rozsudok v zmysle ktorého bude zaviazaná zaplatiť žalobcovi 1.910,20 € ako aj zmluvnú pokutu a úrok z omeškania. Slovenský arbitrážny súd vyzval žalovanú na podanie žalobnej odpovede ktorú výzvu žalovaná obdržala 12.10.2015. Z rozhodcovského spisu je zrejmé, že žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, teda zostala nečinná.

8. Z rozhodcovskej zmluvy uzavretej 04.02.2014 medzi žalobcom a žalovaným mal súd za zrejmé, že na konanie vo veci je právomocný Slovenský arbitrážny súd ktorý je nástupníckym rozhodcovským súdom Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného Slovak arbitration kurt s.r.o., Križna 56, Bratislava ktorý bol zriadený podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení platnom do 31.12.2014.

Podľa tejto zmluvy akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred Slovenským arbitrážnym súdom alebo Viktória rozhodcovským súdom v Banskej Bystrici, pričom výber rozhodcovského súdu je na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

9. Čo sa týka námietok voči rozhodcovskej zmluve zo strany žalobkyne, súd prvej inštancie bol toho názoru, že rozhodcovská zmluva je dostatočne jasná, zrozumiteľná, uzatvorená v súlade s príslušnými ustanoveniami § 52 a nasl. OZ, najmä § 53 ods. 4, písm. r) zákona č. 258/2001 Z.z., zákona č. 250/2007 Z.z. ako aj čl. 24 Smernice EPAR č. 2008/48/ES. Dojednanie rozhodcovskej zmluvy nie je samo o sebe neprijateľnou zmluvnou podmienkou z dôvodu, že právny poriadok SR pripúšťal a pripúšťa uzatvorenie takejto zmluvy. Rozhodcovská zmluva nejaví známky neprijateľnej zmluvnej podmienky, nakoľko neuvádza spotrebiteľa do omylu, je jasne formulovaná na samostatnej listine, nenúti spotrebiteľa riešiť spor výlučne v rozhodcovskom konaní, navyše spotrebiteľ bol v návrhu na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy poučený o dôsledku rozhodcovského konania, jej uzatvorenie nebolo predpokladom ani podmienkou uzatvorenia hlavného záväzku s ktorým súvisí. Vyplýva to z toho, že žalobkyňa mala právo od tejto rozhodcovskej zmluvy odstúpiť do 14 kalendárnych dní aj bez uvedenia dôvodu a bez dopadu na hlavný záväzok - úver, pričom nebolo preukázané, že by toto právo využila. Samotné dojednanie rozhodcovskej zmluvy nevyklučuje spotrebiteľa zo súdnej ochrany a spotrebiteľ sa môže domáhať nápravy prípadného nesprávneho rozhodcovského rozhodnutia procesnými prostriedkami zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a iných zákonov.

10. Výsledkami vykonaného dokazovania vo veci súd pôvodne dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX je samostatným právnym úkonom ktorého existencia nebola podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy. Ide o samostatnú zmluvu a listinu ktorá nie je súčasťou inej štandardnej zmluvy a ktorá rovnako spĺňa všetky predpoklady ktoré stanovuje zákon o rozhodcovskom konaní. Z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy výslovne vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a súčasne, že dlžník nie je povinný prijať návrh danej rozhodcovskej zmluvy.

11. Z právnych dôsledkov bodu 7 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že dlžník môže odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia. Uplatnením tohto práva môže dlžník bez ohľadu na postoj veriteľa dosiahnuť zánik rozhodcovskej zmluvy bez toho, aby to malo vplyv na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere.

12. Súd prvej inštancie zároveň konštatoval, že pojem spotrebiteľ (v zmysle definície bodu 18 preambuly Smernice európskeho parlamentu a Rady č. 2005/2009) je chápaný ako osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímavá a obozretná. Ani európske právo nepribližuje chápanie tohto pojmu na úroveň subjektu nespôsobilého a neschopného chápať význam a dôsledky vlastného konania. Povinnosťou spotrebiteľa konať s primeranou mierou obozretnosti vo vzťahu k vlastným právam a záväzkom je základným princípom spotrebiteľského práva (stanovisko vo veci C-453/2010). Jednostranne zvýhodňovaný spotrebiteľ by bol zbavený zodpovednosti pred uzavretím zmluvnej povinnosti, dôkladne zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať.

13. Na základe vyššie uvedeného sa súd prvej inštancie nemohol stotožniť s tvrdením žalobkyne v žalobe, že rozhodcovský rozsudok je nezákonný, nakoľko rozhodcovské konanie v rámci ktorého bol vydaný trpí vadou absencie právomoci arbitrážneho súdu. Taktiež sa nemohol stotožniť s ďalšími námietkami žalobkyne, že nemala možnosť sa oboznámiť s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu a poukázal na ľahkovážny postup zo strany žalobkyne, pretože sama zanedbala a nevyužila možnosť oboznámiť sa s týmito pravidlami ktoré sú zverejnené v Obchodnom vestníku a taktiež nevyužila ani možnosť vlastnej obrany, pretože k doručenému žalobnému návrhu sa nevyjadřila. Súd sa zaoberal dôvodmi na zrušenie rozhodcovského rozsudku v intencii dôvodov ktoré uviedla žalobkyňa v žalobe. Čo sa týka nezákonnosti zmluvnej pokuty, neprímeraných úrokov z úveru, neprímerane vysoké RPMN žalobkyňa neuviedla, v čom konkrétne vidí ich nezákonnosť. Žalobkyňa iba paušálne poukazovala a namietala rozhodovanie v rozpore so všeobecne záväznými predpismi na ochranu spotrebiteľa, avšak svoje tvrdenia žiadnym spôsobom bližšie neozrejmla a svoje argumenty ďalej nešpecifikovala.

14. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podala odvolanie žalobkyňa a žiadala, aby súd druhej inštancie v celom rozsahu zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Odvolací súd uznesením 25 Cosr 1/2019-134 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd však uzavrel, že predmetná rozhodcovská zmluva neobsahuje žiadne ustanovenia ktoré by spôsobovali jej neplatnosť z dôvodu značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán a v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky, má všetky potrebné

náležitosti, bola individuálne dojednaná a žalobca bol o okolnostiach zmluvy dostatočne informovaný a mal reálnu možnosť rozhodnúť, či ju podpíše alebo nepodpíše a to bez akýchkoľvek negatívnych záväzkov na základný záväzkový vzťah, okrem toho mala možnosť aj dodatočne od predmetnej zmluvy bez akýchkoľvek následkov v dodatočne dlhej lehote odstúpiť, v danej lehote mala tiež možnosť oboznámiť sa s organizačnými či rokovacími poriadkami predmetných rozhodcovských súdov. Predmetná rozhodcovská doložka nevyžaduje pritom, aby spory boli riešené výlučne pred rozhodcovským súdom, je alternatívna, dáva na výber žalobcovi podať žalobu buď na príslušný štátny súd alebo na niektorý až zo 4 rozhodcovských súdov, pričom konkrétneho sudcu vyberá predseda daného rozhodcovského súdu. Ničím nebolo preukázané, že by uzavretie tejto rozhodcovskej zmluvy bolo žalobkyni nanútené, naopak, jej obsah svedčí o opaku, žalobkyňa mala reálnu možnosť rozhodcovskú zmluvu odmietnuť, pričom uzavretie rozhodcovskej zmluvy nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Aj prípadné neúplné ústne poučenie žalovanej pri uzatváraní zmluvy by bolo irelevantné, keďže komplexné, zrozumiteľné a vyčerpávajúce poučenie je obsiahnuté v písomnom texte rozhodcovskej zmluvy ktorú žalobkyňa podpísala a ktorú mala v osobnej dispozícii počas 14 dňovej lehoty na odstúpenie od zmluvy.

16. Odvolací súd zhodne s prvoinštančným súdom teda uzavrel, že v konaní nebol zistený žiadny dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a preto nebol daný dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. e) zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

17. Súd prvej inštancie však nesprávne aplikoval ustanovenie § 45 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z., čím vec nesprávne v ďalšom posúdil, keď ustálil v bode 36 preskúmaného rozsudku, že sa zaoberal dôvodmi na zrušenie rozhodcovského rozsudku striktne v intencii dôvodov ktoré uviedla žalobkyňa v žalobe s tým, že pri namietanej výške sankcií nezákonnosti zmluvnej pokuty neprimeranej RPMN žalobkyňa svoje argumenty bližšie nešpecifikovala.

18. Keďže súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho záveru, že je povinný skúmať dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku len v intencii dôvodov uvedených v žalobe, pričom dôvodmi ktoré žalobkyňa uviedla len všeobecne sa odmietol bližšie zaoberať, postupoval v rozpore s citovaným ustanovením § 45 ods. 3 veta 1. zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a ex offo neskúmal dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ods. 1 písm. c),e) a i) až l) zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, čím vec nesprávne právne posúdil, pričom ani nevykonal navrhované aj nevyhnutné dôkazy na posúdenie uvedených okolností, pričom tento nedostatok na jeho charakter a rozsah nebolo možné odvolacím súdom napraviť. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní súc pritom viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu bude preskúmaná, či je daný niektorý z dôvodov na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 43 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

19. Po doručení uznesenia súdu druhej inštancie strany sporu ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania vo veci nepredniesli. Strany sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd pojednával a rozhodol v ich neprítomnosti.

20. Žalobkyňa sa vo veci písomne vyjadrila dňa 22.11.2019. Poukázala na tú skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená v čase účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Preukázateľne neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 tohto zákona, obsahuje úžernický úrok resp. zmluvnú pokutu. Zmluva obsahuje iba údaj o počte splátok, o výške splátky ako aj údaj, že splátka má byť uhradená do 30.dňa v mesiaci. Takto ale nie je zrejmé, aká časť splátky je určená na splátku istiny, aká časť na splátku úroku, prípadne aká časť pripadá na splátku poplatkov. Zastáva názor, že v danom prípade pre absenciu požadovaných náležitostí v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. je relevantné, že poskytnutý úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) cit. zákona je treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Rozhodcovský súd na daný prípad neaplikoval citované ust. § 9 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., preto rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie malo vplyv na výsledok sporu, keďže žalovanému priznal nárok na istinu, výšku ktorú dostatočne nešpecifikoval a priznal mu nárok na zaplatenie úrokov, zmluvnú pokutu na náklady spojené s mimosúdnym uplatnením pohľadávky. Je evidentné, že rozhodca sa zaoberal uplatneným nárokom žalovaného z pohľadu ochrany práv spotrebiteľa iba čisto formálne bez toho, aby mu skutočne bola poskytnutá ochrana ako slabšiemu subjektu v spore. Zároveň dala do pozornosti súdu, že sporný rozhodcovský rozsudok uvádza, že z poskytnutého úveru 1.320,-€ zaplatila 1.060,-€.

21. Po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie sa vyjadril žalovaný písomne dňa 09.12.2019. Vo svojom vyjadrení uviedol, že sa pridrižiava doterajších vyjadrení a má za to, že žaloba je nedôvodná. Žalobca nepreukázal dôvodnosť svojich tvrdení a v danom prípade ide len o všeobecné konštatovanie zo strany

žalobcu bez právne relevantných tvrdení a dôkazov. Popiera tvrdenie žalobcu o výške odplaty, nakoľko táto je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy bola upravená v zmysle § 53 ods. 6 OZ, podľa ktorého „ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie finančných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch“. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Zároveň vysvetľuje, čo sa rozumie pod finančným trhom a tvrdí, že priemerná výška odplaty v danom období bola 49,67 % a táto nebola v zmluve podstatným spôsobom prevýšená. Žalovaný zároveň popiera tvrdenia žalobcu absencii termínu konečnej splatnosti úveru a predmetná zmluva o revolvingovom úvere obsahuje určenie termínu konečnej splatnosti viacerými spôsobmi a to:

- určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok
- spôsobom vyplývajúcim z čl. 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti
- explicitným vyjadrením presného dátumu v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 11.06.2013

Zároveň poukázali na záver súdu spájajúci bezúročnosť úveru s neuvedením termínu konečnej splatnosti s tým, že odporuje tiež Smernici 2008/48/ES. Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 konštatoval, že čl. 23 Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto Smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Ani neuvedenie termínu konečnej splatnosti by nemohlo viesť k záveru o bezúročnosti úveru, pretože nie je v zmysle uvedeného spôsobilo spochybníť možnosť, aby dlžník posúdil rozsah svojho záväzku v zmysle zmluvy. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu, že stály rozhodcovský súd rozhodol v spore s ustanoveniami všeobecne záväzne právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu. Vo vyjadrení žalobcu absentuje totiž konkrétna skutková okolnosť ktorá by uvedené podporovala. Žalobca v podanej žalobe ani neosvedčil dôvody pre ktoré sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku a tvrdenia ohľadne neprijateľných zmluvných podmienok sú len nepodložené a nedôvodné a preto navrhuje, aby súd podanú žalobu zamietol.

22. Podľa ust. § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku ak:

- a) Účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu
- b) Účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené zúčastniť sa na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní
- c) Rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala alebo sa ním rozhodlo o veci ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania
- d) Stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ust. tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu
- e) Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy
- f) Stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2a a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplýva potreba jeho nariadenia, najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu
- g) V konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu

h) Vo veci rozhodol zaujatý rozhodca

i) Stály rozhodcovský súd postupoval v rozpore s ustanoveniami všeobecných záväzných predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu

j) Rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom

k) Výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky

l) Rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

23. Podľa ust. ods. 3 súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú tu dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ods. 1 písm. e) a i) až l).

24. Súd prvej inštancie bol v ďalšom viazaný uznesením Krajského súdu v Trnave 25Cosr/1/2019, nakoľko súd druhej inštancie ustálil, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho záveru, že je povinný skúmať dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku len v intenciách dôvodov uvedených v žalobe, preto súd ex offa pristúpil k skúmaniu dôvodov na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ods. 1 písm. c), e) a i) až l) zákona č. 335/2014 Z.z.

25. Súd preto pristúpil k prieskumu rozhodcovského rozsudku sp.zn. 362/09/15 ktorý vydal Slovenský arbitrážny súd zriadený Asociáciou slovenských arbitrážnych súdov, z.z. p.o. so sídlom Krížna 56, Bratislava. Súd preskúmal celý rozhodcovský spis sp.zn. 362/09/15 pričom zistil, že citovaným rozhodcovským rozsudkom bol žalobca (v rozhodcovskom konaní ako žalovaný) zaviazaný zaplatiť žalobcovi, teda spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia sumu 1.910,20 €, zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 0,55% ročne zo sumy 70,72 € od 09.03.2014 do 13.03.2014, zo sumy 70,72 € od 09.04.2014 do 10.04.2014, zo sumy 70,72 € od 09.05.2014 do 28.05.2014, zo sumy 69,25 € od 09.07.2014 do 17.07.2014, zo sumy 69,25 € od 09.08.2014 do 21.08.2014, zo sumy 69,25 € od 09.09.2014 do 18.09.2014, zo sumy 70,72 € od 09.10.2014 do 03.12.2014, zo sumy 0,72 € od 04.12.2014 do 8.03.2015, zo sumy 70,72 € od 09.11.2014 do 08.03.2015, zo sumy 70,72 € od 09.12.2014 do 08.03.2015, zo sumy 70,72 € od 09.01.2015 do 08.03.2015, zo sumy 70,72 € od 09.02.2015 do 08.03.2015, zo sumy 68,60 € od 09.03.2015 do 24.03.2015, zo sumy 2.121,60 € od 12.02.2015 do 24.03.2015, zo sumy 2.050,20 € od 20.03.2015 do 21.04.2015, zo sumy 1.980,20 € od 22.04.2015 do 13.05.2015, zo sumy 1.910,20 € od 14.05.2015 až do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.320,-€ a odo dňa nasledujúceho po dni v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvy dosiahne sumu 1.320,-€ len 5,05% - ný ročný úrok z omeškania zo sumy 1.910,20 € do zaplatenia ako aj náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 107,67 €, trovy rozhodcovského konania vo výške poplatku za rozhodcovské konanie 32,40 € a trovy právneho zastúpenia 215,34 €.

26. Z odôvodnenia citovaného rozsudku vyplýva, že žalobca uzatvoril dňa 04.02.2014 so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.320,-€. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaný zaviazal splatiť v 42 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 70,72 €, v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1, napokon zaplatil len sumu 1.060,04 €.

27. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškani s úhradou splátky o viac ako 3 mesiace, bolo mu doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 OZ t.j. okamžitá splatnosť úveru z dôvodu omeškania. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 OZ bolo žalovanému doručené 05.01.2015 v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok 11.02.2015, kedy bol žalovaný povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, t.j. sumu 1.910,20 €. Žalobca požadoval aj zaplatenie príslušenstva pohľadávky a to zmluvnú pokutu a úroky z omeškania.

28. Predmetom rozhodcovského konania teda bolo zaplatenie zostatku predčasne splatného spotrebiteľského úveru ako aj zmluvnej pokuty, úroku z omeškania a trov rozhodcovského konania. V predmetnom rozhodnutí sa cituje, že na toto konanie bolo potrebné aplikovať ust. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Rozhodcovský rozsudok preskúmava jednotlivé zmluvné dojednania úverovej zmluvy a v konečnom dôsledku konštatuje, že zmluva o revolvingovom úvere spolu s jej prílohami má všetky zákonné obsahové náležitosti, pričom v zmluve dohodnutá odplata za úver definovaná ako RPMN podstatne neprevýšila pri úvere odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch s prihliadnutím na finančnú situáciu spotrebiteľa spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Výška RPMN úveru bola 69,48 %, čo znamená, že jej výška podstatne (teda viac ako 25%) neprevýšila obvyklú odplatu požadovanú na finančnom trhu. Obvyklou odplatom na finančnom trhu v čase uzatvorenia zmluvy podľa § 53 ods. 6

OZ bola hodnota priemernej RPMN 45,94 % ako bola zverejnená na webovom sídle MF SR v čase uzatvorenia zmluvy (<<http://www.finance.go.sk>>). Od 02.04.2010 je finančný trh referenčným trhom a zahŕňa nielen bankový trh ako tomu bolo do 02.04.2010 ale aj nebankový a zohľadňuje pôsobenie bankových aj nebankových inštitúcií na trhu. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojich povinností, podľa názoru rozhodcovského súdu žalobcovi vznikol ďalej nárok na zmluvné pokuty ako aj úrok z omeškania tak, ako je vyššie uvedený.

29. Súd z rozhodcovského spisu preskúmal aj zmluvu o úvere za ktorú zmluvu je potrebné považovať „žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere“ ktorý dokument podpísala žalobkyňa dňa 30.01.2014. Tento dokument je overený pečiatkou a podpisom spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. v Bratislave dňa 04.02.2014. V uvedenom dokumente pod bodom 5 sa nachádzajú technicky vyplnené údaje o požadovanom revolvingovom úvere kde sa uvádza, že dlžník žiada spoločnosť PROFI CREDIT o poskytnutie úveru vo výške 1.320,-€, splatnosť úveru 42 mesiacov, mesačná splátka 70,72 €, celková čiastka ktorú má dlžník zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 2.970,34 €, predpokladaná RPMN za úver 70%, ročná úroková sadzba úveru 70%, priemerná RPMN za úver 45,94%, poskytnutá čiastka revolvingu 695,88 €, celková čiastka pri revolvingu ktorú musí dlžník zaplatiť za celú dobu čerpania 1.697,28 €, predpokladaná RPMN úveru pre poskytnutie revolvingu 63,31%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,20%. Bod 6 tohto dokumentu je označený ako „údaje o schválenom revolvingovom úvere“, kde sa nachádza na tomto tlačive (slovo nevypíňať). Uvedené údaje boli doplnené žalobcom následne a boli doplnené ručne. Jedná sa zrejme o údaje ktoré pochádzajú z dokumentu označeného ako „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500040339“. Tento dokument je vystavený dňom 04.02.2014, je opatrený pečiatkou a podpisom iba spoločnosti PROFI CREDIT. V tomto oznámení sa nachádzajú údaje o schválenom úvere a v týchto údajoch sa nachádza okrem vyššie spomenutých aj dátum splatnosti prvej splátky úveru, dátum splatnosti poslednej splátky úveru, periodicita , dátum splatnosti splátky v priebehu periodicity splácania, celková výška úveru, RPMN, priemerná RPMN a všetky ďalšie údaje ktoré sa týkajú RPMN revolvingového úveru ako aj dátumy nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy 04.02.2014.

30. Vzhľadom na vyššie zistený skutkový stav je potrebné právne kvalifikovať tento vzťah ako vzťah založený medzi žalobcom a žalovaným na spotrebiteľskej zmluve. Keďže táto spĺňa definičné znaky označujúce jej subjekty a to spotrebiteľa (osobu ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti) a dodávateľa (ktorý je osobou ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti). Na predmetný vzťah, keďže sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak ako to konštatoval rozhodcovský súd, je potrebné aplikovať ust. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy.

31. Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

32. Podľa ust. § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) Druh spotrebiteľského úveru
- b) Obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa
- c) Adresu predávajúceho , na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť
- d) Meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa
- e) Identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo k službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomu tovaru alebo službe spotrebiteľom
- f) Dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru , celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie
- g) Celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúceho jeho čerpanie
- h) Opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje
- i) Úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie
- j) Ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť , vypočítané na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov

- k) Výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia
- l) Právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa ods. 5 , ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere
- m) Súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov , ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny
- n) Prípadné poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov , na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania
- o) Úrokovú sadzbu , ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy
- p) Upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru
- q) Veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie
- r) Výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe
- s) Informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenie
- t) Právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takomto splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia a výšky poplatku za splatenie úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16
- u) Spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere
- v) Informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere
- w) Právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu
- x) Názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23
- y) Priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok, platnou priemernou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty RPMN za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok

33. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov , ak Zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

34. Ust. § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ide vlastne o špeciálnu právnu úpravu absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Tým, že zákon nedodrží iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy ako aj písomnej formy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti zmluvy.

35. Súd preto pristúpil k prieskumu, či zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch a či podmienky predmetnej zmluvy umožňujú žalobkyni (v rozhodcovskom konaní ako žalovanej) ako spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy (termíny splátok istiny) resp. teda či zmluva okrem tohto má aj ďalšie podstatné náležitosti ktoré má obsahovať podľa § 9 ods. 2 cit.zákona.

36. Pri skúmaní náležitostí zmluvy dospel súd k záveru, že úver je podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bezúročný a bez poplatkov , lebo v zmluve absentujú náležitosti minimálne podľa ust. § 9 ods. 2 písm. c) k) a f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva neobsahuje adresu predajcu na ktorej môže spotrebiteľ podať reklamáciu alebo sťažnosť, v zmluve v jej hlavičke je síce uvedená adresa žalobcu, nikde však nie je uvedené, že táto adresa je adresou na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu ani sťažnosť. Ani v úverových podmienkach nie je nikde uvedené, že adresa žalobcu je tou na ktorej má spotrebiteľ právo uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Táto náležitosť tak v zmluve chýba. Zmluva neobsahuje ani druhú náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, lebo neobsahuje dobu trvania zmluvy. Doba trvania v zmluve nie je nikde uvedená. Nie je uvedený ani len termín splatnosti ale aj doba trvania musí byť podľa tohto zákonného ustanovenia uvedená a v zmluve nie je. V zmluve absentuje aj tretia náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. V zmluve je uvedená výška

mesačnej splátky z ktorej nevyplýva ani len, do ktorého dňa v mesiaci sa táto splátka má realizovať. Uvedené náležitosti veriteľ síce uvádza v dokumente označenom ako „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníka zo dňa 04.02.2014 „ avšak za zmluvu sa považuje žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluva o revolvingovom úvere, pretože tento dokument podpísal žalobca ako spotrebiteľ dňa 30.01.2014, teda mesiac skôr, než bol vypracovaný dokument „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi“ a dokonca na tlačive tejto úverovej zmluvy bod 6 údaje o schválení revolvingovom úvere sa v zátvorke uvádza, že tieto údaje sa nevypĺňajú. Súd poukazuje na to, že spotrebiteľ má právo v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch ešte pred podpisom zmluvy vedieť, akým spôsobom budú uhrádzané jednotlivé čiastkové nároky (istina úveru, úroky, poplatky v tej ktorej mesačnej splátke) a je nepochybné, že v danom prípade túto možnosť nemal. Nikde v zmluve ani v úverových zmluvných podmienkach nie je uvedené, že by tieto údaje boli žalobcovi odovzdané žalovaným najskôr pri podpise zmluvy. Teda takto absentuje aj náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

37. Pre absenciu týchto náležitostí a to v prípade aj len jednej z nich podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vyplýva z toho, že žalovaný mal právo na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru a nemá právo žiadať úroky z úveru, prípadne iné sankcie.

38. Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť ktorá je uvedená pod § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, túto nie je možné nahradiť určením počtu splátok. Počet splátok (okrem iných náležitostí) je totiž ďalšou obligatórnou náležitosťou zmluvy ktorá je uvedená pod písm. k). Nepochybné zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k), kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy. Nepochybné tento údaj v predmetnej zmluve chýba. Spotrebiteľ má právo v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch ešte pred podpisom vedieť, akým spôsobom budú uhrádzané jednotlivé čiastkové nároky a to istina, úroky , poplatky v tej ktorej mesačnej splátke a je nepochybné, že v danom prípade túto možnosť nemal. Nikde v zmluve ani v úverových zmluvných podmienkach nie je uvedené ,že by tieto údaje boli žalobkyni žalovaným odovzdané najneskôr pri podpise zmluvy. Teda absentuje aj náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

39. Pre úplnosť súd poznamenáva, že je mu známe rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-42/15 ktorého predmetom bol návrh na začatie prejudiciálneho konania Okresného súdu Dunajská Streda o výklade Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere. V uvedenom rozhodnutí súdny dvor okrem iného konštatuje, že ust. čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48/ES v spojení s jej čl. 22 ods. 1 bránia tomu, aby členský štát stanovil povinnosť ako náležitosť zmluvy uviesť amortizačnú tabuľku, čo je v rozpore s citovaným ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.

40. Súd však poukazuje na to, že každopádne zmluva o úvere musí byť vypracovaná tak, že podmienky predmetnej zmluvy majú umožniť spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy/termíny splátok.

41. Vykonaným dokazovaním teda súd mal preukázané, že predmetná zmluva tieto podmienky nespĺňala , žalobca ako spotrebiteľ nemal možnosť bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy/termíny týchto splátok, pretože celkové náležitosti zmluvy a v rámci toho aj termín konečnej splátky v zmluve o revolvingovom úvere sa nenachádzal a všetky tieto náležitosti sú uvedené až v ďalšom dokumente „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi“ dátumované o jeden kalendárny mesiac neskôr než došlo k samotnému podpisu úverovej zmluvy. Z tohto jednoznačne vyplýva, že žalobca ako spotrebiteľ nemal pred podpisom zmluvy tieto vedomosti a nemal túto možnosť. Preto súd konštatuje, že predmetný úver je potrebné považovať za úver bezúročný a bez poplatkov. Je nepochybné, že rozhodcovský rozsudok sp.zn. 362/09/15 zaviazal žalobkyňu ak spotrebiteľa v celom rozsahu k zaplateniu istiny 1.910,20 € s príslušenstvom po konštatácii toho, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere spolu s jej prílohami má všetky zákonné obsahové náležitosti. Vzhľadom na túto skutočnosť je potrebné konštatovať, že rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom a zároveň rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

42. Vzhľadom na vyššie uvedené skutkový a právny stav veci preto súd žalobe vyhovel a rozhodcovský rozsudok zrušil.

43. V predmetnom konaní plne úspešnej žalobkyni vznikol zásadne nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Z obsahu spisu však vyplýva, že v danom prípade žalobkyňa v konaní fakticky žiadne trovy preukázateľne nevznikli. Žalobkyňa sama bez právneho zastúpenia komunikovala so súdom výhradne písomne, na pojednávania sa nedostavila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v konaní nevznikli.

46. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu, ak strana ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, naviac, podľa obsahu spisu jej v konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použité ustanovenia CSP alebo iného zákona. Súd preto s použitím Základných princípov článku 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovanej rozhodol podľa fiktívnej normy ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s článkom 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom súde (§ 355 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach konania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere , že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného úkonu ktoré neboli uplatnené alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej má vadu uvedenú v ods.1 ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie

Podľa § 373 ods. 4 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.